

De Rechtbank van Eerste Aanleg te DENDERMONDE
zeventiende kamer, rechtdoende in strafzaken, heeft in
haar openbare terechtzitting van 20 december 2006
het hiernavolgend VONNIS gewezen:

Not.nr. 66.L7.102511/04/7

Griffie nr. 3847

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN:

7134

1. , verkoopsdirecteur, geboren te op
, wonende te ;

7135

2. , vertegenwoordigster, geboren te op
, wonende te ;

Verdacht van :

Te vanaf 1 november 2001 (stuk 4) tot en met datum der dagvaard-
ing

de eerste en de tweede:

bij inbreuk op de artikelen 2, 99 § 1-6°, 146 al. 1-1°, 147, 149 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening de hoofdfunctie van een onroerend bebouwd goed geheel of gedeeltelijk te hebben gewijzigd met het oog op een nieuwe functie waarvan de functiewijziging vergunningsplichtig is gesteld door artikel 2 § 1 van het besluit van Vlaamse regering van 14 april 2000 tot bepaling van de vergunningsplichtige functiewijzigingen en van de werken, handelingen en wijzigingen, waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is, te hebben uitgevoerd namelijk door de hoofdfunctie van een onroerend bebouwd goed geheel of gedeeltelijk gewijzigd te hebben van de functiecategorie verblijfsrecreatie naar de functiecategorie wonen en meer bepaald door het permanent bewonen van een gebouw dat gelegen is binnen een zone die op het gewestplan is aangeduid als "gebied voor verblijfsrecreatie".

De kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp van het misdrijf is, zijnde:

ligging:

aard en oppervlakte: vakantieverblijf

wijk en nummer van het kadaster:

en de eigenaars ervan geïdentificeerd zijnde als:

geboren te op en , geboren te

: op , beiden wonende te

die de eigendomstitel hebben verkregen krachtens de akte van aankoop verleden op 17/

11/00 geregistreerd op 21/11/2000.

~~~~~
Gezien de processen-verbaal;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn voordracht der zaak en in zijn eis;

Gehoord de beklaagden in hun antwoorden en verdediging vertegenwoordigd door hun raadsman mr. : loco mr. , advocaat te

De zaak werd in beraad genomen op 15.11.2006.

Gelet op het tussenvonniss van 28 juni 2006.

De in hoofde van de beklaagden aangehouden tenlasteleggingen, zoals geherkwalificeerd, zijn blijkens de in het strafdossier voorhanden zijnde gegevens bewezen.

Door de beklaagden werd aangetoond dat zij sedert 1/08/2006 zijn verhuisd en dus een einde gemaakt hebben aan de permanente bewoning; dat dit eveneens blijkt uit het aanvullend gevoerde onderzoek.

De bestraffing dient bepaald te worden rekening houdend met de aard en de ernst van de feiten alsmede met de persoonlijkheid van de beklaagde.

Door de beklaagden werd gevraagd hen de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling toe te staan, verzoek waaromtrent het Openbaar Ministerie gunstig advies heeft verleend.

De door de beklaagden gepleegde inbreuk is objectief beschouwd ernstig.

Immers de naleving van de reglementering inzake stedenbouw belangt niet alleen de huidige, maar ook de toekomstige leefgemeenschap aan.

Er kan dan ook niet worden ingegaan op het verzoek tot het verlenen van de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling.

Bij het bepalen van de bestraffing kan wel rekening gehouden worden met het feit dat de beklaagden een einde gemaakt hebben aan de wederrechtelijke toestand.

Herstelvordering

Gelet op het feit dat een einde werd gemaakt aan de permanente bewoning, is de herstelvordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur bij schrijven van 16/12/2004 zonder voorwerp geworden.

Gelet op de genoemde artikelen en de hiernavolgende artikelen:

art. 91 K.B. 28.12.1950 verv. K.B. 29.7.92 gew. K.B. 23.12.93 gew. K.B. 11.12.01 (€); (gerechtskosten)

Wet van 15 juni 1935, art. 2, 11 tot 14, 21 tot 24, 31 tot 37, 40, 41;

Wetb. van strafvordering, art. 4 V.T., art. 162, 182, 184, 185, 189, 190, 190 ter, 194, 195;

Wet van 5 maart 1952, art. 1, gew. programmawet d.d. 24.12.1993, art. 1; gew.art.36
wvv 07.02.2003;(opdecimen)

Strafwetboek, art. 2, 38, 40;

W. 1.8.1985,art. 28,29; gew. W. 24.12.1993,art. 3 & W.22.04.03; K.B. 18.12.1986, art.58; gew.K.B.
19.12.2003, art.45 WVV 07.02.2003; gew. art. 1 K.B. 31.10.2005);

EG Verordening nrs.1103/97, 974/98 & 2866/98 van de Raad van 17.6.97, 3.5.98 & 31.12.98(€);
art. 2,3,4,6,9 Eurowet 78 d.d. 26.6.2000;KB 20.07.2000; (BS 30.8.2000)(€);
art. 3 Eurowet 77 d.d. 30.06.2000;KB 20.07.2000; (BS 30.8.2000)(€);

Om die redenen, de Rechtbank, recht doende:

op tegenspraak;

Veroordeelt de beklaagden elk voor de feiten omschreven onder de enige
tenlastelegging tot een geldboete van HONDERD EURO, met 45 opdecimen
verhoogd [= x 5,5], 550 euro bedragende;

Verstaat dat bij gebreke van betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, de
uitgesproken geldboeten zullen kunnen **vervangen** worden door een gevangenisstraf
van 1 maand.

Spreekt bovendien de verplichting uit om een bedrag van VIJFENTWINTIG EURO,
met 45 opdecimen verhoogd, € 137,50 bedragende, te betalen bij wijze van **bijdrage**
tot financiering van het **fonds** tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke
gewelddaden, nl. door de beklaagden elk éénmaal deze som;

Legt tevens aan de veroordeelden een **vergoeding** op van elk € 25 als bijdrage in de
beheerskosten in strafzaken;
(K.B. 11.12.'01 tot wijz. K.B.23.12.'93 -Wet 28.07.'92)

Kosten: Veroordeelt de beklaagden elk tot de helft van de ~~gerechtskosten deze in hun~~
geheel begroot op: 155,57 euro;

Zegt voor recht dat de herstellvordering van de gewestelijk stedenbouwkundig
inspecteur van 16.12.2004 zonder voorwerp is geworden.

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van: -----

---- TWINTIG DECEMBER TWEEDUIZEND EN ZES ----

Aanwezig: -----

Mevr. , ondervoorzitter,alleenrechtsprekend rechter in strafzaken;

Mevr. ; Substituut-Procureur des Konings;

Mevr. , adjunct-griffier;